



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Universitätsbibliothek Paderborn**

**Historia Provinciæ Paraquariæ Societatis Jesv**

**Techo, Nicolas**

**Leodii, MDCLXXIII.**

Cap. 13. Alvarus Nunius Prætor novos colonos inducit.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-38528**

**C**ENSU factō, tum demum res ordine stabiliri cœpta est: loca arcis proxima in domorum areas distributa, ædes sacræ publicæque erēctæ, magistratus institutus: denique anno millesimo quingentesimo trigesimo-octavo, vigesimo-quinto Australis elevationis gradu, ducentis & quadraginta à mari leucis, quadragesimo ab Paraquariū ostio lapide, urbs provinciæ deinde caput, conservato arcis nomine, sub Assumptæ Virginis titulo condi cœpta, & pro temporum angustiis contra hostium insultus firmata, hactenus feliciter perennat. Porro Paraquarium flumen, ad cuius littus urbs nova sita est, inter præcipua novi orbis flumina celebratur. Ab origine trecentas omnino leucas, haustis frequenter inclytiis amnibus, capaci semper magnarum navium alveo, placidè percurrit, antequam ab Paranâ violenter abruptum, ducentis ab mari leucis fluvium Argenteum junctum confiant. Illud in concursu notabile, quod quamvis jam eodem alveo decurrant, conservent tamen separatim per aliquot millaria suum colorem, quasi dedignetur Patana limpidissimas suas aquas cum Paraquarii turbidis undis confundere: aut quasi ægrè ferat Paraquarium gloriâ Regii nominis spoliari. Paraquarium enim Coronatum flumen sonat, inde ortâ derivatione, quod ēius accolæ plurimis avium versicoloribus in utroque littore mirâ varietate volantium se coronent. Nec variegatores sunt volucrum pennæ, quam linguae & mores Barbarorum, littorales Paraquarii sylvas & campos disgregatim habitantium: inter quos ingenii bonitate, & ad urbanitatem aliquam capessendam aptitudine, eminebant Guarani, qui ad amicitiam & conductitiam servitia; atque adeò ad Regis Catholici imperium alleq̄i, non ægrè se Hispanis tradidere. His ita constitutis,

**S**UB Quadragesimæ finem anni millesimi quingentesimi trigesimi-noni, placuit Prætori supplicationem ad honorem Christi passi instituere, ad quam finitimum remotorumque pagorum indigena eo fine convocarentur, ut nostrorum Miseriorum aliquam estimationem facere inciperent: sed Barbari insolitis servitiis jam exacerbati, eam occasionem fecerunt quām intendebatur arripientes, coniuratione factâ, supplicationis diem Hispanis occidentis indicunt, & ad suspicionem rebellionis amovendam, præter arcum & sagittas nulla arma adserunt, arbitrati inermes nudosque Hispanos, & ad se flagellandū paratos, à multitudine facile opprimi posse. Octo millia conjuratorum adfuisse fama est: & jam Hispani nullius flagitii suspicaces, piâ flagellatione in terga fævituri, se scuticis armabant. Jam rerum sacrarum fercula in proposito erant, eum Inda mulier patrandi facinoris consicia, Salazarium herum ex commiseratione clam adit: Et quam tu, inquit, ô Here, ad necem hodie destinati me miseret. Perculit Salazarium inopina ancillæ vox, qui blandimentis extortâ coniurationis serie, summâ dissimulatione pergit ad Prætorem. Prætor accepto rebellionis indicio (quia temporis angustæ alia consilia excludebant) fngit se de Japitorum nuper in Hispanos rebellium tumultu nuncium accepisse, tantum non in portis esse. Ad arma conclamat, sepositis flagellis Hispani sclopeta & enses arripiunt, deinde quasi conjuratorum auxilio contra communis hostes Prætor uti veller, gentis primores ad prætorium evocat, intromissos in diversa loca injectis vinculis distrahit, raptimque expressâ confessione in furcas rebellionis principes agi jubet. Diceres reliquos fidere aliquo astutos vim omnem sensumque amississe; adeò nihil meditati facinoris ausi sunt, ut etiam reorum more supplicia sibi debita deprecarentur, amicitiae integritatem spondentes. Prætor, oppressis conjuratorum capitibus, multitudini pepercit: quo facto ita sibi devinxit Barbaros, ut filias sororesque suas, deficientibus fœminis Europæis, imposterum libenter Hispanis concederent. Ex quibus uxoribus adeò numerosam prolem fecerunt, ut accedentibus ex Europâ novis supplementis, non multis post annis plures colonias ducere quiverint, immensam propè provinciam in varias ditiones uni Paraquariensi subditas dividentes.

**I**NTEREA cùm relatum esset ad Carolum Quintum Cæsarem de morte Didaci Mendoçæ, & adversis fluminis Argentei rebus, ut erat contra difficultates ob-

**CAPUT**  
XL.  
Urba Af-  
sumptoris  
Paraquaria  
caput adi-  
ficatur.

1538.

Paraquariū  
fluminis de-  
scriptio.

*Notabilis  
Paraquarii  
cum Parana  
concursum.*

*Paraquariū  
nemini ori-  
go.*

**CAPUT**  
XII.  
Paraquari-  
ses Barba-  
ri in urbis  
Affumptio-  
nis colonos  
conjurat.  
*Conjuratio-  
nius occasio-*

1539.

*Indicium.*

*Conjurato-  
rum capita  
oppri-  
muntur.*

**CAPUT**  
XIII.  
Alvarus Nu-  
nius Prætor  
novos colo-  
nos inducit.

1540.

*Alvarus  
Nunius Pa-  
raquaria  
Prætor.  
Alvari Nu-  
nii parentes,*

*Dotes.**Navigatio.**Terrestris  
iter.*

1541.

*Dominicus  
Irala terram  
explorat.*

*Ipanenses  
vincuntur.*

**CAPUT**  
**XIII.**  
*Explorati  
terræ in Hi-  
spaniam de-  
portatur,*

*Insula ame-  
na descriptio.*

Iuctantis animi, novorum colonorum supplementum cum alio Prætore eò mittere destinat. Præfecturam ambientibus quamplurimis, Alvarus Nunius, cui gentile nomen à Capite Vacca, ingentibus Majorum meritis, obtinuit. Nam ejus avus Petrus Vera pro Rege Catholico Fortunatas insulas subjugarat, rexeratque: quo in magistratu rectè gerendo, patrimonio penitus consumpto, eò adactus fuerat, ut protuendâ dignitate, provinciâque retinendâ, acceptâ pecunia vi, Mauro homini diuissimo geminos filios postea ab Rege redemptos, oppignoraret. Horum unus Alvarum, de quo sermo est, filium habuerat: qui postquam juventutem avi & patris artibus excoluisset, Pamphilo Narbaësio duce, in Floridam insulam æario Regio præfuturus navigans, naufragio ad continentis Americae oram allisus, in Barbarorum manus venit: narrantque primæ notæ scriptores, eum tantæ bonitatis fuisse, ut in decennali captivitate apud Mexicanos populos, invocato Divinæ Triadis nomine, multa supra naturæ vites miracula patravit. Is ergo præfecturam adeptus, septingentis viris, præter imbellem turbam, ex præscripto Cæsaris quinque navibus impositis, Gadibus solvens, commodâ usus navigatione, ubi ad vigesimum octavum latitudinis Australis gradum pervenit, naves huic Americae parti applicuit, cui Sanctæ Catharinæ insula obvertitur. Inde imbelli nauticâque turbâ mari præmissâ, ipse cum quingentis Hispanis, Alexiana ferme vestigia sequutus, exploratâ quaqua versum per trecentarum leucarum spatium terræ, anno sesquimillesimo quadragésimo primo Assumptionis urbem feliciter tenuit: de cuius itineris rationibus illud singulare est, quod neminem ex tanto numero terræ marique amisit. In præfecturâ aditu, delectu habitu, trecentos viros Dominico Iralæ Exprætori tradidit, eo fine, ut aduerso flumine Paraquario, quantum humanis viribus posset, occidentem versus eniteretur, nam inter ipsum & Vacam de Castro Peruviaæ Prætorem in Hispaniâ convenerat, omni modo illud iter tentandum frequentandumque esse, ut Peruvia Paraquariâque mutuis commoditatibus & viribus augesceret. Dominicus Irala, quod jubebatur profectus, ducentis & quinquaginta leucis ab Assumptionis utre navibus promotis, rediens Prætorem docuit, sibi videri per eam partem adiri Peruviam posse. Dilato tantisper hoc negotio, Prætor ad Ipanæ fluminis barbaros accolas certos homines mittit, rogaturos ut Alexii Garciae filium popularibus suis restituerent: sed Ipanenses, nunciis ad unum omnibus interfectis, Prætori renunciant, nihil se pacatè unquam responsuros: nuncios abs se interfectos si vindicare vellet, bellum non recusare. Prætor responso exacerbatus, Alfonsum Riquelmiump nepotem suum cum trecentis Hispanis & mille Indis amicis ad castigandos inhospitales Barbaros destinat. Commissio prælio quatuor Ipanensium millia cæsa, tria millia in captivitatem abæcta, ex Hispanis quatuor, ex amicis Indis centum & quinquaginta desiderati sunt. Hæc victoria, ipso Divi Jacobi Hispaniæ Tutelearis perygilio parta, populos alios pellexit, ut vellent Hispanis esse vestigales.

**P**OST Ipanensem expeditionem, Prætor in Peruviam per se viam aperturus, & simul coloniis ducendis opportuna loca exploraturus, pretiosorumque metallorum fodinas scrutaturus, quadringtones Hispanos, ditandi dilatandique spe incitatos, secum navibus imponit. Ex itinere Oiolanæ necis complices castigat: confessis adverso flumine ducentis & quinquaginta leucis, ad insulam applicuit situs amoenitate ubertatéque mirabilem: longitudo ejus triginta passuum millibus, latitudo, nisi quæ in acumen desinit, novem milliaribus protenditur: quantis in deliciis apud primos inventores hæc insula fuetit, illud argumento est, quod paradisum appellarent. Äquali per totum annum cæli temperie gaudet, declinaturâ in calidam, nisi statis quotidie temporibus aët zephyris eventilaretur, nativusque sub zonâ Torridâ Solis vapor proximi fluvii humoribus, necnon crebris fontibus ubique subsilientibus, & in modicos amnes exuberantibus, temperaretur. Fructuum sponte nascentium ingens copia: sapor verò varietasque adeò singularis, ut quamvis silvestres sint, proximè ad qualvis hortorum Europæorum delicias accedere videantur. Nullo tempestatum discrimine incolæ, quos Aurecones à perforatis

auribus